

РЕШЕНИЕ

№ 4240

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3112** по описа за **2023** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Т. Б. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], с адрес [улица] срещу Решение № 823 от 17.02.2023 г., постановено по административно наказателно дело № 13071 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) 11 – 01 – 274 / 16.09.2022 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), с което на касатора е наложено, на основание чл. 256, ал. 1 от Закона за обществените поръчки (ЗОП), административно наказание „глоба“ в размер на 3009, 60 лева за нарушение на чл. 17, ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП.

С касационната жалба се сочат основания за отмяна на оспореното решение по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК - нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Конкретно се излага, че решението е постановено в противоречие с чл. 17, ал. 1, вр. чл. вр. чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП. Поддържа се тезата, че „Монтажи“ ЕАД не е публичноправна организация по смисъла на § 2, т. 43 от ДР на ЗОП, съответно не е възложител по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 14 ЗОП, вр. с чл. 6 ЗОП. Твърди се в жалбата, че не е установена вината на санкционираното лице, както и че не било установено по

безспорен начин дата на нарушението и стойност на обществената поръчка. В жалбата е посочено, че съгласно чл. 1, ал. 1 от Устава на „Монтажи“ ЕАД същото е еднолично акционерно дружество, а съгласно чл. 14, ал. 1 едноличният собственик на капитала е „Държавна консолидационна компания“ (Д.) ЕАД, която е 100 % държавно дружество, като правата ѝ в капитала на дружеството се упражняват от Министъра на икономиката, съобразно отрасловата му компетентност. В чл. 15, ал. 2, б. „г“ от Устава е записано, че едноличният собственик на капитала избира и освобождава членовете на съвета на директорите. Посочено е още, че дружеството само поема финансовия риск от дейността си.

В съдебно заседание касаторът не се явява, не се представлява. В писмени бележки излага доводи по същество на спора.

Ответникът – директорът на Агенция за държавна финансова инспекция, чрез юрк. Я. оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да се остави в сила. Счита, че това решение е правилно и законосъобразно. На 14.06.2023 г. по делото са депозираны подробни писмени бележки, ведно със съдебна практика. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

Административен Съд С.-град, Х. касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, а решението е правилно.

Настоящият състав счита, че СРС правилно е установил фактичката обстановка по делото.

При издаването на наказателното постановление, съответно съставянето на актът за установяване на административно нарушение, не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, а установената с тях фактическа обстановка се потвърждава от събраните по делото доказателства.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и предвид разпоредбата на чл. 221, ал. 2, изр. 2 АПК, не намира за необходимо да ги повтаря.

Установено е, че Т. Д. е заемал ръководна длъжност в търговско дружество с държавно участие и е възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 4, т. 2 от ЗОП, в качеството си на представляващ търговското дружество. В този смисъл и възражението, че дружеството не представлява публично-правна организация се явява неоснователно. В случая са установени кумулативните изисквания по отношение на обект, субект и стойност на обществената поръчка за възникване на основание за прилагане на ЗОП. Правилно СРС е приел, че легална дефиниция на термина се съдържа в разпоредбата на § 2, т. 43 от ДР на ЗОП, а именно: „публично-правна организация“ е юридическо лице, за което са изпълнени следните условия: а)

създадено е с конкретна цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер и б) финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл. 5, ал. 2, т. 1 – 14. Основателни са мотивите на съдебното решение, че „Монтажи“ ЕАД е организация от публичния сектор по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 9 от Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор (ЗФУКПС), като търговско дружество, чийто капитал е изцяло собственост на търговско дружество с над 50 на сто държавно и / или общинско участие в капитала. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗФУКПС публични средства са всички средства, които се събират, получават, съхраняват, разпределят и разходват от организациите от публичния сектор, т. е. всички средства, които се събират, получават, съхраняват, разпределят и разходват от „Монтажи“ ЕАД са публични средства.

В хода на производството е установено също така, че Т. Б. Д. – изпълнителен директор на „Монтажи“ ЕАД и публичен възложител на обществени поръчки по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП е извършил разход по договор № О 005/20 от 30.01.2020 г., сключен с „Делта Гард“ ООД, възлагайки обществена поръчка за извършване на физическа невъоръжена охрана и пропускателен режим чрез мобилни охранителни патрули на обект: „изграждаща се тръба 14 км трасе при аварийно водоснабдяване на [населено място] от водоснабдителната система на С. чрез изграждане на връзка от резервоар М. Б. – нов до Главен клон II при [улица] по републикански път III 1801“. В случая не е приложен предвидения в закона ред за възлагане на обществената поръчка съобразно стойността на поръчката. Стойността на договора за охрана от 30.01.2020 г., сключен между „Монтажи“ ЕАД и „Делта Гард“ ООД, е в размер на 97 800, 00 лева без ДДС и същата надвишава минималния стойностен праг по чл. 20, ал. 2, т. 2 ЗОП.

Поради изложените съображения, районният съд е постановил материално законосъобразен съдебен акт.

В съответствие с разпоредбата на чл.218 ал.2 от АПК вр. чл. чл.348 ал.1 НПК, настоящата инстанция счита, че при постановяване на първонистанционният съдебен акт и в рамките на проведеното производство не са допуснати нарушения на производствените правила, като оспорваното решение е обосновано и постановено на база събранията доказателствен материал по делото.

Същото е постановено от законен състав, в съответствие с правораздавателната му компетентност и в рамките на спора с който съдът е сезиран, при липса на пороци обуславящи неговата нищожност или недопустимост.

В този смисъл не са налице отменителните основания по чл. 348, ал. 1 НПК, поради което оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал 3 ЗАНН в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Предвид своевременно направеното искане от страна на ответника, съдът трябва да му присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер от 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от

ЗАНН, Административен съд София – град, X. – ти касационен състав.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.02.2023 г., постановено по административно наказателно дело № 13071 по описа на Софийски районен съд за 2022 г.

ОСЪЖДА Т. Б. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] да заплати на Агенция за държавна финансова инспекция, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща разноси в производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.